

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Mireli Valjan-Harambašić, te Milki Škaro Grozdanić, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 12. prosinca 2019., objavom odluke temeljem čl. 61. st. 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17), 19. prosinca 2019.,

presudio je

Poništava se odluka tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/58, Urbroj: 376-04-19-4 od 16. srpnja 2019. i predmet se vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/58, Urbroj: 376-04-19-4 od 16. srpnja 2019. u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: [redacted] dok je pod točkom 2. u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

Tužitelj je podnio tužbu protiv osporene odluke tuženika od 16. srpnja 2019. zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj u tužbi ističe da je zahtjev za rješavanje spora podnio zbog obavljanja necjelovite usluge od strane Hrvatske pošte (u nastavku: HP) glede preporučene pošiljke prijemnog broja: [redacted] odnosno sudskog pismena za koje je predviđena obvezna druga dostava, a za kojeg je HP preko svog službenog dokumenta, Obavijesti o prispjeću pošiljke od 26. rujna 2018. napisala da se radi o običnoj preporučenoj pošiljci koja se nakon isteka roka od pet radnih dana za preuzimanje pošiljke vraća pošiljatelju. Tužitelj nije prihvatio objašnjenje i isprike HP-a iz njezinog odgovora br. HP-05/12/2/1-30541/18 od 16. siječnja 2019. kako se radilo o „nenamjernom previdu“ prilikom ispisivanja Obavijesti o prispjeću predmetne pošiljke, budući da su se isti „nenamjerni predvidi“ ponavljali u do tada zabilježenih čak 108 slučajeva, od kojih je HP priznala vlastitu odgovornost u dotad 19 okončanih postupaka, a koje je tužitelj dostavio Povjerenstvu za

pritužbe potrošača HP-a (u nastavku: Povjerenstvo) u svojoj žalbi od 7. veljače 2019. Navodi kako je potom Povjerenstvo u svom odgovoru br. DP-07-006750/19 od 8. ožujka 2019. utvrdilo da se radilo o preporučenoj pošiljci za koju je predviđen samo jedan pokušaj dostave, a ne o preporučenoj pošiljci za koju je predviđena obvezna druga dostava kako su to tvrdili tužitelj i HP, što je potvrdio i tuženik u svojoj pobijanoj odluci, ali uz nezakonito odbijanje dostavljanja dokumentacije temeljem koje je došao do takvog zaključka, a što je tužitelj sasvim opravdano zatražio u svom zahtjevu tuženiku od 1. travnja 2019., pa tužitelj inzistira na uvidu u navedenu dokumentaciju tuženika. Ističe da tuženik nepotpuno navodi čl. 2. st. 1. toč. 21. Zakona o poštanskim uslugama (ZPU) prema kojem je poštanska usluga ona usluga koja se odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, pa budući da su svi navedeni elementi obavljeni - sudsko pismeno je ipak dostavljeno tužitelju - u ovoj pravnoj stvari se (navodno) radi o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi. Tužitelj se poziva na odredbu čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a koja definira pojam poštanske usluge kao one usluge koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama od strane HP-a, a naročito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih pošiljaka. Zaključuje da ta četiri navedena elementa (prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje) nisu jedina četiri elementa koji definiraju obavljanje poštanskih usluga, nego četiri možda najvažnija elementa i da je ispisivanje Obavijesti o prispijeću pošiljke (što je službeni dokument HP-a), također sastavni dio obavljanja poštanske usluge, pa se u ovoj pravnoj stvari nesporno radi o obavljanju necjelovite poštanske usluge. Slijedeće tvrdnje tuženika prema kojima on nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a u postupku donošenja svoje Odluke o rješenju spora, što je navodno sukladno čl. 55. ZPU-a, ne samo da su nezakonite nego su i kontradiktorne, jer tuženik odmah u slijedećoj rečenici na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke navodi da u odnosu na Povjerenstvo može pokrenuti inspekcijski nadzor, sukladno čl. 59. ZPU-a. Tužitelj ističe da je tuženik sukladno čl. 59. st. 1. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, dok je čl. 56. st. 2. toč. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge, pa tuženikove leksičke doskočice smatra nezakonitim i manipulativnim, pozivajući se i na raniju odluku tuženika Klasa: UP/I-344-08/18-02/79, Urbroj: 376-08-19-5 od 22. svibnja 2019., u kojoj je utvrdio da (ipak) može obaviti inspekcijski nadzor nad HP-om (označeni dio na trećoj stranici obrazloženja te odluke). Smatra da tuženik namjerno zataškava nezakonita postupanja HP-a i Povjerenstva, ignorirajući dosada utvrđena i priznata čak 19 okončana postupka u kojima je HP priznala vlastite greške, pripisujući ih tzv. „nenamjernim previdima“, kada je potpuno jednako kao i u ovom predmetnom postupku pogrešno ispisala 19 Obavijesti o prispijeću poštanskih pošiljaka. Tužitelj posebno ističe da se sve ovo dogodilo u vremenskom periodu od samo osam mjeseci, odnosno od 22. listopada 2018. kad je HP donijela prvu svoju ispriku zbog tzv. „nenamjernih previda“ do 2. srpnja 2019. kad je HP donijela zasad zadnju, 39-u ispriku zbog istih tzv. „nenamjernih previda“ pa je nesporno da se HP, uz zaštitu i protekciju Povjerenstva i tuženika na taj način izruguje tužitelju, ali i zakonskim propisima Republike Hrvatske.

Iz navedenog razloga tužitelj predlaže poništenje odluke tuženika i da sud utvrdi kako se u ovom predmetnom postupku, temeljem 39 ostalih postupaka okončanih istim priznanjima HP-a o tzv. „nenamjernih previdima“ prilikom ispisivanja pogrešnih Obavijesti o prispijeću pošiljki radi o namjernom nezakonitom i necjelovitom obavljanju poštanske usluge od strane HP-a, sve sukladno čl. 22. st. 3. ZUS-a, uz održavanje ročišta.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo da je neosnovana tužba kojom tužitelj traži poništenje osporene odluke i da sud utvrdi kako se radi o namjernom, nezakonitom i necjelovitom obavljanju poštanske usluge od strane HP-a, što detaljno obrazlaže u nastavku odgovora na tužbu. Tuženik prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz čl. 5. Zakona o općem

upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 - dalje: ZUP-a) i načelo utvrđivanja materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom čl. 98. st. 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik je utvrdio kako je HP u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi čl. 54. i 37. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a) i ugovorenu poštansku uslugu izvršila u cijelosti, budući da je u upravnom postupku, koji se vodio pred tuženikom nesporno utvrđeno da se u predmetnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci iz čl. 7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-a, koja je uručena tužitelju 1. listopada 2018., sukladno odredbama članka 37. ZPU-a. Nadalje, tuženik ističe kako je sasvim pogrešno shvaćanje tužitelja prema kojem se poštanska usluga sastoji od drugih elemenata izuzev navedena četiri, u prilog tome, osim odredbe čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a govori i odredba članka 15. ZPU-a kojom je regulirana univerzalna usluga i kojom je jasno definirano koje poštanske usluge ista obuhvaća. Tom odredbom propisano je kako ista obuhvaća isključivo prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje, a isto je prema dokumentaciji koja prileži spisu, u konkretnom slučaju bilo i izvršeno od strane HP-a. U prilog navedenom zaključku, o tome da ispisivanje obavijesti ne predstavlja zaseban element poštanske usluge, također govori i odredba članka 37. ZPU-a kojom je regulirano uručenje i prema kojoj jasno proizlazi zaključak da je ispisivanje obavijesti o prispjeću samo jedan od načina uručjenja poštanske pošiljke, koji se obavlja samo u slučaju da uručenje nije moguće sukladno odredbama čl. 37. st. 1. do 4. ZPU-a. Tužitelj u tužbi također ističe kako je pogrešna tvrdnja tuženika prema kojoj isti nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a budući je tuženik sukladno odredbi čl. 59. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, dok je odredbom čl. 56. st. 2. toč. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge zbog čega tuženikove tvrdnje smatra nezakonitim i manipulativnim, pogotovo zbog činjenice kako je tuženik u svojoj ranijoj odluci utvrdio da ipak može obaviti inspekcijski nadzor nad HP-om. U odnosu na gornje navode tužitelja, tuženik ističe kako tužitelj u svojoj tužbi pogrešno spaja dva različita postupka u jedan pa tako smatra da je njegov zahtjev, koji se odnosi na poništavanje odluka HP-a, obvezivanje na zakonito poslovanje i postupanje prilikom dostave pismena sukladno odredbama čl. 85. st. 2. ZUP-a i na određivanje sankcija u slučaju daljnjeg nezakonitog postupanja, dopušten, obzirom na odredbe čl. 59. i 56. ZPU-a. Tuženik ističe, kako su odredbom čl. 54. ZPU-a jasno propisani razlozi za pokretanje postupka rješavanjem spora koji se pred tuženikom vodi sukladno odredbama čl. 55. ZPU-a i da jasno proizlazi kako se radi o dva zasebna postupka, tako postupak inspekcijskog nadzora zasebno provodi poštanski inspektor i u slučaju da utvrdi povredu ZPU-a donosi rješenje.

Imajući u vidu da je predmetna pošiljka uručena tužitelju, proizlazi kako je HP postupila u skladu s odredbama ZPU-a, ZUP-a i Općih uvjeta te je tuženik zaključio kako u konkretnom slučaju nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja. Slijedom svega navedenog, tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita pa stoga predlaže da sud temeljem čl. 57. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sud je 12. prosinca 2019. održao javnu raspravu, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17- dalje: ZUS-a) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora, na koju raspravu je pristupio tužitelj, dok na istu nije pristupio uredno pozvani tuženik, stoga je Sud sukladno ovlaštenju iz članka 39. stavak 2. ZUS-a raspravu održao u odsutnosti uredno pozvanog tuženika.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj Sud utvrdio je da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Prema pak članku 38. ZPU-a, ako poseban zakon uređuje uručivanje određenih poštanskih pošiljaka na drukčiji način od načina i uvjeta utvrđenih ovim Zakonom, davatelj poštanskih usluga mora uručiti poštansku pošiljku na način i uz uvjete uređene posebnim zakonom.

Prema članku 42. stavak 1. Općih uvjeta za obavljanje univerzalnih usluga HP (dalje: Opći uvjeti), pod uručenjem poštanskih pošiljaka, podrazumijeva se dostava i isporuka poštanskih pošiljaka s tim da „dostava“ podrazumijeva uručenje pošiljaka na adresu primatelja, u kućni kovčežić ili poslovne prostorije korisnika, a „isporuka“ podrazumijeva uručenje pošiljaka u poštanskom uredu/sortirnici ili poštanski pretinac.

Pri tome odredbom članka 7. stavkom 1. Općih uvjeta propisano je da je preporučena pošiljka u unutarnjem prometu poštanska pošiljka za koju se pošiljatelju izdaje potvrda o primitku i uručuje se primatelju uz potpis, a u slučaju gubitka, oštećenja ili umanjjenja sadržaja, isplaćuje propisana naknada štete, a prema stavku 4. istog članka sudska pismena, pismena po upravnom u poreznom postupku te administrativna pismena su preporučene pošiljke s dopunskom uslugom.

Iz podataka spisa proizlazi da je tužitelj, poštujući proceduru propisanu člankom 54. i 55. stavak 1. ZPU-a izjavio prigovor HP-u zbog ne cjelovito izvršene usluge, a nakon što mu je prigovor odbijen, podnio je regulatornom tijelu - tuženiku, zahtjev za rješavanje spora.

Nadalje, iz podataka spisa razvidno je da je Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM), ovdje tuženik, 2. travnja 2019. zaprimio zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga [redacted] (dalje: korisnik) s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb, Jurišićeva 13. (dalje: HP), u vezi s rješavanjem prigovora zbog ne cjelovito obavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke, broj: [redacted] u skladu s odredbama čl. 55. Zakona o poštanskim uslugama (NN br. 144/12, 153/13 i 78/15; dalje ZPU).

Korisnik, ovdje tužitelj, u svom zahtjevu u bitnom ističe kako je u konkretnom slučaju spor nastao zbog obavljanja ne cjelovite poštanske usluge prilikom druge dostave pismovne pošiljke. U istoj je zatražio i dostavu dokumentacije temeljem koje je Povjerenstvo utvrdilo da se u predmetnom slučaju radilo o preporučenoj pošiljci za koju je predviđen samo jedan pokušaj dostave.

Tuženik je taj zahtjev odbio s obrazloženjem u bitnom da je HP navela da je prvi pokušaj dostave izvršen 26. rujna 2018. Tuženik u obrazloženju odluke u odnosu na točku 1. izreke navodi da obzirom tužitelj nije zatečen na adresi istom je poštar ostavio napisanu obavijest o prispieću pošiljke ispisanu iz aplikacije Digitalni poštar koja je tada bila u početnoj fazi primjene. Nenamjernom greškom predmetna pošiljka je u aplikaciji zadužena kao pismeno po upravnom postupku - posredna dostava, međutim, unatoč tome predmetna pošiljka uručena je korisniku, ovdje tužitelju, 1. listopada 2018., o čemu kao dokaz dostavlja presliku službene evidencije statusa pošiljke HP-a i presliku knjige isporučenih pošiljki. U tijeku postupka HP je u spis dostavila presliku službene evidencije traženja poštanske pošiljke uvidom u koju je utvrđeno kako pošiljka broj: [] predstavlja preporučenu pošiljku pošiljatelja HP-SREDIŠTE POŠTA Zagreb, Branimirova 4, slijedom čega proizlazi da su neosnovani navodi o tome da se u konkretnom slučaju radilo o dostavi pismena po upravnom postupku, već se radilo o preporučenoj pošiljci iz članka 7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalnih usluga HP. Navodi i da je tijekom postupka tužitelju nedvojbeno uručena predmetna pošiljka 1. listopada 2018. i da ista predstavlja preporučenu pošiljku iz članka 7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge čije se uručenje obavlja sukladno članku 37. ZPU-a. Zaključuje da je predmetna pošiljka uručena korisniku sukladno članku 37. ZPU-a i 42. stavku 1. Općih uvjeta, te da je predmetna usluga uručnja pismovne pošiljke izvršena u cijelosti, pa je dio zahtjeva koji se odnosi na necjelovitu uslugu uručnja preporučene pošiljke odbijen. Vezano za dio zahtjeva kojim korisnik zahtjeva traži da tuženik utvrdi kako se radi o kontinuiranom namjernom i nezakonitom postupanju HP i Povjerenstva i utvrđivanju odgovornosti nadležnih osoba HP, ističe kako nije nadležan za provedbu nadzora nad radnicima HP, niti njihovo sankcioniranje, niti za poništavanje odluka HP, te je u tom dijelu odbacio zahtjev pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. ZUP-a, uz obavijest korisniku da je nadležan za pritužbu koja se odnosi na Povjerenstvo sukladno ovlaštenju iz članka 59. ZPU, ali da nisu utvrđene nepravilnosti koje bi opravdale inspekcijski nadzor i da se isti neće provoditi.

Iz dostavljenog očitovanja HP i preslike dokumentacije proizlazi da je tužitelju 26. rujna 2018., u 12,46 h pokušana dostava preporučene pošiljke broj: [] kojom prilikom tužitelj nije zatečen na adresi, te je istom ostavljena obavijest o prispieću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem istu može preuzeti u poštanskom uredu Split. Ujedno je obaviješten da se nakon isteka roka od pet radnih dana od dana ostavljene obavijesti pošiljka vraća pošiljatelju.

Tužitelj je izjavio prigovor, povodom kojeg je HP istom dostavila obavijest od 16. siječnja 2019., prema kojoj su po provedenim internom postupkom, kao i uvidom u relevantnu dokumentaciju, vidljive nepravilnosti vezane za postupanje s pošiljkom. Navodi se kako je pokušaj uručnja pošiljke bio 26. rujna 2018., a prilikom zaduženja pošiljke u aplikaciji Digitalni poštar pošiljka je nenamjerno previdom zadužena u digitalnoj dostavnoj knjizi kao preporučena pošiljka, te su iz tog razloga na Obavijesti o prispieću pošiljke umjesto podataka kada će biti drugi pokušaj dostave ispisani pogrešni podaci, a uvidom u sustav praćenja vidljivo je da je pošiljka isporučena 1. listopada 2018.

Prije svega, Sud ističe da je za odlučivanje je li HP obavila cjelovitu uslugu, odlučna i činjenica da li preporučena pošiljka prijemnog broja: [] predstavlja sudsko pismeno za koje se mora izvršiti osobna dostava sukladno članku 85. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 - dalje: ZUP-a), odnosno za koju je prema ugovorenoj usluzi u slučaju prvog neuspjelog pokušaja dostave potrebno korisniku ostaviti pisanu obavijest o drugom pokušaju dostave na adresi korisnika, a ukoliko se i tada ne zatekne primatelja na adresi pismeno ostaviti u poštanskom sandučiću ili se radi o poštanskoj pošiljci za koju nije obvezan drugi pokušaj dostave.

Imajući u vidu obavijest HP od 16. siječnja 2019., prema kojoj su po provedenim internom postupkom utvrdilo da se radi pogrešnoj obavijesti, a tužitelj nije imao mogućnosti

uvida u internu dokumentaciju HP, Sud nije mogao otkloniti prigovor tužitelja da se radi o sudskom pismenu za koje je obvezna osobna dostava.

Imajući u vidu da bi se u konkretnom slučaju radilo o uručanju preporučene pošiljke, prema pravilima o osobnoj dostavi na kućnu adresu tužitelja, a iz podataka spisa proizlazi da tužitelju nije ostavljena obavijest da će biti pokušana druga dostava na kućnoj adresi, sukladno pravilima o osobnoj dostavi propisanim ZUP-om i Općim uvjetima, već obavijest da će se pošiljka vratiti pošiljatelju ukoliko korisnik poštanskih usluga ne pristupi u poštanski ured u ostavljenom roku, to podaci spisa upućuju na zaključak da je tužitelj i postupio sukladno toj obavijesti kako se pošiljka ne bi vratila pošiljatelju, pa je tako tužitelj preuzeo predmetnu preporučenu pošiljku broj: [] u poštanskom uredu.

U konkretnoj situaciji morala je biti vršena osobna dostava na kućnu adresu tužitelja sukladno pravilima iz članka 85. ZUP-a, a tužitelju prethodno nije ostavljena obavijest u poštanskom sandučiću da će biti pokušana druga dostava na istom mjestu dostave, dakle na adresi tužitelja, već obavijest da tužitelj u ostavljenom roku može preuzeti pošiljku u poštanskom uredu. Imajući u vidu i citiranu odredbu članka 42. stavak 1. Općih uvjeta, koja pod pojmom „dostava“ podrazumijeva uručenje pošiljaka na adresu primatelja, pa kako nema podataka u spisu da je dostava izvršena na kućnu adresu tužitelja, nego je tužitelju prethodno ostavljena pogrešna obavijest koja je isključivala mogućnost drugog pokušaja osobne dostave preporučene pošiljke na adresu tužitelja, pa tako i ostavljanja pismena u poštanski sandučić, slijedi da je sukladno toj obavijesti predmetna preporučena pošiljka isporučena tužitelju u poštanskom uredu.

Naime, tužitelju je izvršena „isporuka“ predmetne pošiljke u smislu članka 42. stavka 1. Općih uvjeta. Kako se citiranim člankom pod uručanjem poštanskih pošiljaka podrazumijeva dostava i isporuka, Sud zaključuje da nema dokaza u spisu da je uručenje predmetne pošiljke tužitelju obavljeno na cjelovit način sukladno Općim uvjetima, pa utoliko tužitelju nije pružena cjelovita ugovorena usluga uručanja preporučene pošiljke, kako osnovano tužitelj u tužbi i navodi, te je osporenom odlukom tuženika u točki 1. izreke povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

U odnosu na točku 2. izreke odluke kojom je odbačen prijedlog tužitelja, Sud ističe da osnovano tužitelj u tužbi navodi da je ista kontradiktorna, jer je tuženik u obrazloženju odluke naveo da nije nadležan za provedbu nadzora nad radnicima HP-a niti za njihovo sankcioniranje, niti za poništavanje odluka HP, ali je ujedno obavijestio tužitelja da je sukladno ovlaštenju iz članka 59. ZPU nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora koji se odnose na rad Povjerenstva, radi čega zakonitost odluke u navedenom dijelu nije moguće ispitati, jer ista nije sukladna odredbi članka 98. ZUP-a i članka 55. stavak 8. ZPU-a, kojom je propisano da odluka Agencije mora biti podrobno obrazložena.

Slijedom navedenog, a budući da osporena odluka tuženika nije zakonita, valjalo je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, odlučujući u granicama tužbenog zahtjeva sukladno članku 31. stavkom 1. ZUS-a poništiti odluku tuženika, s tim da je predmet bilo potrebno vratiti tuženiku na ponovni postupak.

U ponovnom postupku tuženik je dužan nakon što otkloni ukazane nedostatke, te pravilno i potpuno utvrdi relevantno činjenično stanje, pravilnom primjenom materijalnog prava, ponovno odlučiti o zahtjevu tužitelja, pridržavajući se pritom pravnih shvaćanja i primjedaba ovog suda, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a.

U Splitu, 19. prosinca 2019.

SUTKINJA
Mirela Valjan-Harambašić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba na temelju odredbe članka 66.a stavka 1. ZUS-a.

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik

Milka Škaro Grozdanić
Milka Škaro Grozdanić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primjeno:	14.1.2020. 8:47:54	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/123	376-08	
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-6		0

d2406115